

Република Србија
УПРАВНИ СУД
ОДЕЉЕЊЕ У КРАГУЈЕВЦУ
I-2 У 5983/10 (2008)
Дана: 02.12.2010.године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Јелене Ивановић, председника већа, Олге Петровић и Љиљане Петровић, чланова већа, са судијским помоћником Николом Крушкоњом, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца Најдана Војиновића из Ниша, Булевар Николе Тесле број 25, кога заступа пуномоћник Жарко Вујовић, адвокат из Ниша, ул. Ћирила и Методија број 17/1, против туженог Генералштаба Војске Србије- Начелника Генералштаба Војске Србије, због недоношења решења по жалби „ћутања администрације“, у предмету отпуштања са школовања, у нејавној седници већа одржаној дана 02.12.2010.године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба СЕ УВАЖАВА И НАЛАЖЕ туженом органу да одлучи о жалби тужиоца у року од 30 дана од дана пријема ове пресуде.

Образложење

У тужби поднетој Врховном суду Србије дана 25.11.2008.године и заведеној у том Суду под У 7733/08, због недоношења решења по жалби изјављеној на наредбу број 1-42 Начелника персоналне управе Генералштаба Војске Србије од 27.02.1995.године, којом је одлучено да се тужилац отпушта са школовања даном саопштења наредбе, тужилац наводи да је у складу са правилом о канцеларијском пословању у Војсци Југославије по пријему наредбе, изјавио жалбу о којој тужени орган није одлучио у року од 60 дана, а ни у накнадном року од 7 дана након поднете урганције. Предложио је да суд тужбу уважи и обавезе тужени орган да одлучи по жалби.

У одговору на тужбу, тужени орган је истакао да на основу службене евиденције којом располаже није могао да утврди да ли је по жалби одлучивано од стране

туженог органа. Навео је да се тужилац дана 27.05.2003.године обратио надлежним органима са идентичним захтевом, који произилази из истог чињеничног основа, да се одлучи о наставку прекинутог школовања. По том захтеву је одлучено закључком ВП 7357 Лесковац, пов. бр. 161198/2 од 06.06.2003.године, против кога је тужилац уложио жалбу, а другостепени орган одлучио решењем Уп-2 бр. 238-4 од 13.08.2003.године, којим је жалба усвојена, поништен закључак и захтев достављен надлежном органу на одлучивање. Закључком Персоналне управе ГШ ВСЦГ бр. 10206-2 од 11.09.2003.године, одбачен је захтев тужиоца, па сматра да је тужба неоснована, обзиром да је о захтеву тужиоца одлучено. Предложио је да суд тужбу одбаци због непостојања услова за вођење управног спора, или да исту одбије као неосновану.

Управном суду су дана 01.01.2010.године, по основу члана 89. и члана 90. став 1. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС" број 116/08 и 104/09) уступљени предмети Врховног суда Србије и окружних судова у којима до 31.12.2009.године није донета коначна одлука, а за које је надлежан Управни суд на основу члана 29. став 1. истог Закона.

Након оцене навода тужбе, одговора на тужбу као и списка ове управне ствари, поступајући на основу члана 77. став 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", број 111/09), по правилима поступка прописаним одребама Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ" број 46/96), Управни суд је нашао:

Тужба је основана.

Из списка предмета произлази да је тужилац дана 01.03.1995.године изјавио жалбу против наредбе број 1-42 Начелника персоналне управе Генералштаба Војске Југославије од 27.02.1995.године, којом је отпуштен са школовања даном саопштења наредбе. Како Начелник Генералштаба Војске Југославије није одлучио по жалби у законом прописаном року од 60 дана, тужилац се обратио ургенцијом дана 12.11.2003.године и тражио да тужени орган одлучи о жалби у остављеном року од 7 дана. Даље произилази да је тужилац дана 27.05.2003.године поднео нови захтев команданту Војне поште 3341 Дољевац да му се одобри наставак школовања, као и да је Генералштаб Војске Србије и Црне Горе, Сектор за поуну, мобилизацију и системска питања, Персонална управа, закључком број 10206-2 од 11.09.2003.године одбацио захтев тужиоца за упућивање на школовање, јер нема услова за покретање управног поступка.

У конкретном случају, тужилац је изјавио жалбу на наредбу број 1-42 начелника Персоналне управе Генералштаба Војске Југославије од 27.02.1995.године, којом је отпуштен са школовања, а у управном поступку, по протеклу свих законских рокова тужени орган није донео одлуку о жалби већ је одлучио о новом захтеву тужиоца од 27.05.2003.године за упућивање на школовање.

Имајући у виду наведено, као и одредбу члана 24. став 1. Закона о управним споровима („Службени лист СРЈ“, број 46/96), којом је прописано да ако другостепени орган није у року од 60 дана или у законом одређеном краћем року донео решење по жалби странке против првостепеног решења, а не донесе га ни у даљем року од 7 дана по поновљеном тражењу, странка може покренути управни спор као да јој је жалба одбијена, Управни суд је нашао да је тужба основана.

С тога је Управни суд применом члана 41. став 5 Закона о управним споровима („Службени лист СРЈ“, број 46/96), одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 02.12.2010.године, I-2 У 5983/10 (2008)

Записничар
Никола Крушкоња,с.р.

Председник већа- судија
Јелена Ивановић,с.р.

за тачност отправка
управитељ писарнице
Дејан Ђурић

АР-2010